

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

04 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Conev Evgheni xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în mun. xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.07.2019 – 16.01.2020;

Instanța de apel: 06.02.2020 – 25.02.2020;

Instanța de recurs: 03.06.2020 – 04.11.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 ianuarie 2020, adoptată în conformitate cu art.364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Conev Evgheni a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În conformitate cu art.90 Cod penal, pedeapsa s-a suspendat condiționat cu stabilirea unui termen de probă de 2 ani.

S-a admis parțial acțiunea civilă depusă de succesorul părții vătămate Popovici Evgheni împotriva lui Conev Evgheni.

S-a încasat în beneficiul lui Popovici Evgheni despăgubirea pentru prejudiciul

material în sumă de 56 354, 60 lei, moral în mărime de 80 000 lei și cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice în sumă de 4 000 lei, iar în total suma de 140 354,60 lei.

În rest cerințele s-au respins.

S-a încasat de la Conev Evgheni în beneficiul statului cheltuielile judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Conev Evgheni, la 08.03.2018, aproximativ la orele 20:45 min., conducând mijlocul de transport de model „xxxxx” cu numere de înmatriculare „xxxxx”, fiind treaz, cu permis de conducere de categoriile „B” și „C”, valabil pentru categoria mijlocului de transport pe care-1 ghida, pe timp de noapte, se deplasa în mun. Chișinău pe str. Decebal, din direcția str. Trandafirilor spre str. Nicolae Titulescu.

În timpul deplasării pe drumul indicat, în preajma imobilului nr.59 a str. Decebal, conducătorul mijlocului de transport, n-a ținut permanent seama de împrejurări, de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei necesare deplasării în siguranță, determinarea benzii de circulație și modului de conducere a vehiculului, n-a apreciat corect situația rutieră reală pe drum în care se afla vehiculul în momentul respectiv, prin ce a încălcat cernitele pct.3 al Regulamentului Circulației Rutiere, anexa nr.1 la Hotărârea Guvernului nr.357 din 13 mai 2009 (RCR), potrivit căreia „participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente”, cernitele pct.45 al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede că, „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția: h) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase: c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii: d) situația rutieră. 2) În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, cernitele art.22 n.4) din Legea nr.131-XVI din 07.06.2007, privind siguranța traficului rutier, potrivit căreia „participanții la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluenta și siguranța traficului, să nu pericliteze siguranța unor alți participanți la trafic” și manifestând neglijența criminală în circumstanțele sus expuse, nu a reacționat adecvat, n-a luat în considerație starea de lucruri în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la el împotriva accidentelor și consecințelor acestora, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, nu a adaptat o conduită corespunzătoare condițiilor de drum care i-ar garanta securitatea circulației, ca urmare a comis tamponarea pietonului Popovici Anastasia, a.n.1962, care traversa carosabilul în afara marcajului

rutier destinat trecerii pietonilor, de la stânga spre dreapta relativ sensului de deplasare a automobilului condus de Conev Evgheni.

În rezultatul impactului pietonului Popovici Anastasia i-au fost cauzate vătămări corporale ce au dus la deces, moartea conform raportului de expertiză judiciară nr.201803D0072 din 07.09.2018 a survenit în rezultatul traumei asociate a capului, toracelui, abdomenului, bazinului și a membrilor, manifestată plagă scalpată pe cap cu hemoragii pericraniene de culoare roș-închise, excoriații pe frunte, hemoragii subarahnoidiene difuze, fracturi costale pe dreapta cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, fractura sternului cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, contuzia parenchimului pulmonar, aderențe pleorale pe stânga, rupturi fisuri a parenchimului ficatului, hemoragii în loșa renală pe dreapta, hemiperitoneum -200 ml., fractura cominutivă a osului ischiatic pe dreapta cu hemoragii roșii-închise în țesuturile moi adiacente, fractura osului și dehiscența pubiană cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, excoriații pe membrul superior drept, plăgi, excoriații și echimoze pe membrele inferioare, ruptura aparatului legamentar a ambelor articulații ale genunchilor cu hemoragii în țesuturile moi adiacente.

Astfel, prin acțiunile sale, Conev Evgheni a comis infracțiunea prevăzută de art.264 alin.(3) lit. b) din Codul penal, după indici calificativi - încălcarea regulilor de securitate a circulației, de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul Ciobanu Valentina, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Conev Evgheni recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, a-i stabilit pedeapsa sub formă de 5 ani închisoare. În conformitate cu prevederile art.90 Cod penal - suspendarea condiționată executarea pedepsei pe un termen de probă de 5 ani, cu privarea de dreptul de conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În motivare apelului declarat, acuzarea a indicat că, instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului Conev Evgheni în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal nu a ținut cont de faptul că, acesta a săvârșit o infracțiune gravă pentru care legea prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 3 - 7 ani. Iar în rezultatul acțiunilor ilegale ale inculpatului, deși din imprudență, s-a soldat decesul cet. Popovici Anastasia.

De asemenea, inculpatul Conev Evgheni nu a recuperat prejudiciul cauzat succesorului părții vătămate Popovici Evgheni, soțul victimei.

Astfel, procurorul a invocat că, reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane - faptul că în privința acestuia a fost aplicată o pedeapsă blândă, poate doar să încurajeze comiterea pe viitor a altor infracțiuni.

3.1. Procurorul, Călugăreanu Vitalie a declarat apel suplimentar, în care a solicitat, casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei penale, pronunțarea

unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care lui Conev Evgheni recunoscut culpabil în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, cu aplicarea art.364¹ Cod procedură penală, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 6 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani.

În susținerea poziției sale, procurorul a indicat, că instanța de fond a ignorat faptul că, inculpatul Conev Evgheni a comis o infracțiune gravă, soldată cu decesul victimei, deci cu un impact social acut în societate și fără a lua în considerație la cele menționate a stabilit inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal. Nu în ultimul rând este de reținut și acea dublă valență admisă de către instanță la interpretarea unor și aceleași circumstanțe, mai mult ca atât că pe caz lipsesc careva circumstanțe atenuante, or este confuză concluzia instanței de judecată în baza căror circumstanțe a considerat posibilă aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

Pronunțând o decizie de condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru comiterea unei infracțiuni cu un grad prejudiciabil sporit, fiind periclitată ordinea de drept, nu a fost atins scopul principal și anume prevenirea de comitere de noi infracțiuni de către inculpat, precum și de către alte persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2020, apelurile declarate a fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Conev Evgheni în săvârșirea infracțiuni prevăzute de art.264 alin.(3), lit. b) din Codul penal după indicii calificativi încălcarea regulilor de securitate a circulației, de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.

Instanța de apel a reținut că inculpatul Conev Evgheni, în cadrul examinării cauzei în instanța de fond a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (f.d.226, vol. II), cauza fiind examinată în instanța de fond în procedură simplificată, conform art.364¹ Cod Procedură Penală.

Referitor la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, instanța de apel a reținut că instanța de fond a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, și anume: de caracterul prejudiciabil al infracțiuni, de personalitatea dânsului, că are la întreținere are un copil minor, s-a căit de cele comise, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, de persoana inculpatului - că anterior nu a fost judecat, a recunoscut vina integral, de

comportamentul acestuia de până la comiterea infracțiunii și după aceea, inculpatul Conev Evgheni a recunoscut vina și regretă de cele săvârșite și se căiește sincer, prezența multiplelor circumstanțe atenuante și în lipsa circumstanțelor agravante. Infracțiunea comisă de inculpatul Conev Evgheni este atribuită, conform art.16 Cod penal, la categoria infracțiunilor grave, inculpatul este pentru prima dată atras la răspunderea penală pentru săvârșirea unei infracțiuni din imprudență, a recunoscut vina și sincer regretă în cele comise, iar partea vătămată nu are careva pretenții de ordin material sau moral față de inculpat fiindu-i recuperat în întregime prejudiciul cauzat prin infracțiune.

Astfel instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a aplicat față de Conev Evgheni pedeapsa închisorii pe un termen de 3 ani închisoare cu privarea de dreptul de conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, iar în temeiul art.90 Cod penal a fost suspendată condiționat executarea pedepsei aplicate inculpatului stabilindu-i o durată de probațiune de 2 ani. Pedeapsă este legală și întemeiată, proporțională faptelor comise, cât și circumstanțelor reale și personale, corect constatate de către instanța de fond.

5. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de apel, procurorul a declarat recurs ordinar solicitând casarea parțială a deciziei, rejudecarea cauzei, pronunțarea unei noi hotărâri de menținere a pedepsei stabilite prin sentință, cu excluderea prevederilor art.90 Cod penal.

În motivarea recursului, recurentul invocă blândețea pedepsei stabilite inculpatului, considerând că, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75, 76 Cod penal, adică nu a efectuat procedura de individualizare și stabilirea duratei și cuantumului pedepsei, în cazul stabilirii pedepsei cu aplicarea art.90 Cod penal, , ignorând prevederile art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, unde este prevăzut că: „Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată”, prevederi ce sunt valabile și pentru instanța de apel.

Dispoziția art.90 Cod penal, obliga instanța să indice în hotărâre, motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei. În conformitate cu prevederile art.90 Cod penal, la stabilirea pedepsei cu suspendarea condiționată a executării, se admite numai luând în considerație personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor atenuante, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea acesteia. În acest caz, instanța era obligată să indice care anume circumstanțe ale cauzei sunt considerate atenuante și în corelație cu care date despre persoana vinovatului, servesc temei pentru aplicarea art.90 Cod penal.

În contextul celor expuse, acuzarea consideră greșite concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului Conev Evgheni și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în situația în care inculpatul a comis două infracțiuni cu un grad

social avansat de gravitate, acțiuni însoțite de o obrăznicie deosebită.

Mai mult, acuzarea remarcă faptul că pedeapsa stabilită inculpatului nu va duce la atingerea deplină a scopului legii penale privind corectarea și reeducarea acestuia în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept și nici nu va constitui o avertizare publică pentru alte persoane predispuse de a-și însuși comportamente similare celui manifestat de către inculpat.

Astfel, recurentul consideră că, concluziile instanței de apel la capitolul individualizării pedepsei stabilite inculpatului, sunt greșite și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii și pedepsei penale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Reieșind din conținutul recursului, recurentul invocă ca temei de casare a hotărârii instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, considerând că inculpatului greșit i-a fost aplicate prevederile art.90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare.

La fel, Colegiul penal reține că, procurorul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpatul Conev Evgheni, invocând doar dezacordul cu soluția instanței de apel în partea pedepsei stabilite inculpatului, din care motiv hotărârea judecătorească contestată va fi supusă verificării sub acest aspect.

Verificând materialele cauzei, în raport cu alegațiile procurorului, instanța de recurs ajunge la concluzia că cele invocate de recurent, nu și-au găsit confirmarea, iar soluția adoptată pe marginea acestei spețe de către instanța de apel, este legală, întemeiată și urmează a fi menținută integral.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel, Colegiul penal consideră că, instanțele inferioare și-au motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75 Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având

deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei instanțele inferioare legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat au ținut cont de circumstanțele atenuante, precum căința sinceră, că inculpatul are un copil minor la întreținere, anterior nu a fost condamnat, succesul părții vătămate nu are careva pretenții de ordin moral sau material față de inculpat, fiindu-i recuperat în întregime prejudiciul cauzat prin infracțiune, cât și de prevederile art.7, 61, 75, 90 Cod penal, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Astfel, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanțele inferioare au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de condițiile de viață ale acestuia, de comportamentul acestuia înainte și după comiterea infracțiunii, cât și în timpul ședințelor de judecată aplicându-i acestuia pedeapsa minimă de 3 ani închisoare și corect a considerat că restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului Conev Evgheni este posibilă și prin suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilind în privința acestuia un termen maxim de probațiune de 2 ani, timp în care urmează ca prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat.

Referitor la alegațiile acuzatorului de stat, precum că, instanța a admis dubla valență la interpretarea unora și aceluiași circumstanțe atenuante și anume - recunoașterea vinovăției, atât la diminuarea pedepsei, aplicând dispoziția art.364¹ Cod de procedură penală, cât și la aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, Colegiul penal consideră că sunt nefondate, or, instanțele de fond au remarcat faptul că, inculpatul Conev Evgheni a recunoscut vina și astfel, judecarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal subliniază că, la stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de dispoziția alin.(8) al art.364¹ Cod de procedură penală, care stipulează că, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

La fel, Colegiul penal ține să menționeze că, după ce instanța de judecată stabilește pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei (art.75 din Codul penal), continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutarea pedepsei aplicate vinovatului cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, care constă în dispoziția luată de instanța de judecată prin sentința de condamnare de a suspenda, pe o anumită durată și în anumite condiții, executarea pedepsei pronunțate.

Suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea quantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, instanțele judecătorești inferioare și-au argumentat hotărârea în sensul aplicării art.90 Cod penal, corect ajungând la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate și va atinge scopul restabilirii echității sociale.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la stabilirea modalității de executare a pedepsei, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75, 90 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, nefiind justificată solicitarea recurentului privind aplicarea unei pedepse mai aspre în privința lui Conev Evgheni.

În acest context, Colegiul penal lărgit consideră relevant de menționat că, CtEDO în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (*cauza 9 Varga și alții vs. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158*), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției și nu aplicarea

automată a pedepsei închisorii (*cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108*)

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de fond și cea de apel au pronunțat o decizie întemeiată și motivată prin stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse neprivative de libertate, pedeapsă care răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei privative de libertate, necesită a fi declarat vădit neîntemeiat.

7. Conducându-se de prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Conev Evgheni xxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la **03 decembrie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena